

Diplomová práce „*Komunikace vědy v 19. století se zřetelem na práci Jana Evangelisty Purkyně*“ mapuje vývoj komunikace vědy za dob českého národního obrození a dokazuje ohromný podíl vědy v rozvoji společnosti, jazyka, kultury i politiky. Zvláštní pozornost práce přikládá jednomu z největších buditelů této doby, Janu Evangelistovi Purkyněvi, jenž měl obrovský vliv na formování dnešní vědecké společnosti.

V první části jsou představeny teoretické podklady komunikace vědy, které slouží jako důkazy jejího vlivu na emancipační procesy v českých zemích v 19. století. Jedná se o celkový dobový kontext, následně životopis a přínos Jana Evangelisty Purkyně, samotný vývoj české vědy, který je důležitý pro porozumění této oblasti, a závěrem jsou pak uvedeny první české vědecké časopisy, jejichž zakladatelem, nebo alespoň částečným iniciátorem jejich založení, byl Purkyně.

Druhá část práce je empirická a jsou v ní analyzovány editoriały prvního období vydávání vědeckého časopisu *Živa* v letech 1853-1867, tedy za dob vedení Purkyně a Krejčího. Pomocí kvalitativní obsahové analýzy je zde dokázán zejména politický podtext a vyobrazena náročná vydavatelská činnost v těchto letech.